

гы работы, за кои-то не были вѣщи, тыи за малко врѣмя распелѣли всеичко, что-то были спечялили съ толкова си мѣкы.

Никоя работа и занаять не прячатъ чловѣку да ся подвигне надъ тѣхъ, стига да е надаренъ съ доволно умъ и да ся пригоди добра слуга за да си го изостри.

Колцина ли имотни и голѣми тръговци сѣ рекли Боже-помози съ простѣ нѣкоѣ работѣ на испослѣ ся едобыхѣ съ голѣмо имане и имя!

Нѣ ако и да е всяка работа добра и достойна за хвалѣ, кога си нѣ работи чловѣкъ почтено, все пакъ има разликѣ отъ работѣ до работѣ, наспротивъ коя колко облагѣ дава на свѣта.

Хора, кои-то все придырвать и ся призирать въ работѣ-тѣ си, та открывать нѣкоѣ полезнѣ истинѣ и съ неѣ оттварять на свѣта очи-ты, достойни сѣ за хвалѣ и почетъ; така сѣщо и кои-то сѣ измѣдрили какво да было добро за людескы-ты потрѣбы или направили да поолегкне трудъ-тъ, ставать добротворци на чловѣчество-то, а това е най-голѣмо благородство и болѣрство. Такѣва честь и слава ся е падала и на хора отъ простъ родъ; така самѣ-тѣ париж машинѣ измѣдрилъ Яковъ Ваттъ, по-прѣди саатчія, а пръвъ нѣ турилъ на работѣ за желѣзницы-ты единъ простъ работникъ, Георгій Стефенсонъ, за кого-то по-долѣ има да ся прикаже нѣчто повечко. Иванъ Вуаттъ, едилъ простъ занаятчія, въ 1737 л. пръвъ зель да опытва какъ да ся направи машина, съ коѣ-то бръзо да ся пряде намукъ. Пріятель му Павелъ Левисъ, като него испрѣво простъ чловѣкъ, слѣдъ единадесять години, сир. въ 1748 л. искара на бѣлъ свѣтъ чекрѣцы на валове, съ